

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XXV. In Primam Partem Capitis XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

FUGIT, ET MONTES NON
SUNT INVENTI: quia mare, in
quo insulae; & terra, in qua montes;
aliaque elementa calore solvantur 2. Pet.
3. v. 10.

ET GRANDIO MAGNA *scilicet*
Talentum descendit de Coelo IN HO-
MINES. Grando illa est obstinatio
suprema reprobarum animarum: pla-
ga est quae DESCENDIT DE
COELO per iustam subtractionem
ulterioris temporis poenitendi homini-
bus obstinatis quotquot noluerunt
tempori converti ad DEUM. & est
SICUT TALENTUM plumbi
(Zach. 5. v. 7.) pondus irremissibilis
iniquitatis. Unde sequitur: ET

Blasphemia propter gratiam.

BLASPHEMAVERUNT DEUM.
HOMINES PROPTER PLA-
GAM GRANDINIS: id est: erunt
tunc aeternae damnandorum blasphemiae, propter hanc septimam & magnam vehementer plagam grandinis, indurationem & impoenitentiam in spatio mortali quod praeteriit.

Haecenus hujus secundae Partis Apocalypseos Visio tertia: vi cuius S. Joannes pervidit consequenter totum id quod est de plagis: adeoque potterit se Visio in hac etiam materia, perinde ut priores & aliae proximè sequentes in suis materiis, usque in finem qui est Judicium.

TRACTATUS XXV.

IN PRIMAM PARTEM CAPITIS XVII.

Ostensis 7. plagis, finitaeque hac Visione, unus Angelorum qui habuerant 7. phialas, ostendit Statum & novissima Mulieris, meretricis omnium Regum, sedentis super aquas multas. Species ejus describitur Capite 17. damnatio vero ejus, seu Vae, Capite 18. quae est Visio quarta in hac Parte Apocalypseos: & de nova materia, itidem pervidentur usque ad finem.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 17. Vers. 1. & seqq.) *Et venit unus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni, ostendam tibi, damnationem meretricis magna, quae sedet super aquas multas; (v. 2.) cum qua fornicati sunt Reges terrae, & inebriati sunt, qui inhabitant terram de vino prostitutionis ejus. (v. 3.) Et abstulit me in*

Pars II.

1

Spiritu

, spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemia, habentem capita septem, & cornua decem. (v. 4.) Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis ejus: (v. 5.) Et in fronte ejus nomen scriptum: *Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terra:* (v. 6.) Et vidi mulierem ebriam de sanguine Sanctorum, & de sanguine Martyrum Iesu, & miratus sum cum vidissem illam admiratione magna.

S. I.

De Muliere Civitate infideli.

Babylon i. mystica: **D**E hac Muliere S. Joanni magnopere admiranti revelat Angelus, quod sit (v. 18.) CIVITAS MAGNA, quæ per MYSTERIUM id est in sensu spirituali appelletur ac sit BABYLON, quæ insideat ac velut inequiter Bestia, & habeat REGNUM SUPER REGES TERRÆ. Bis admonet Angelus *Mysterii*, v. 5. & v. 7. & hinc maxime verum est quod ex S. Hieronymo (ep. 103. ad Paulinum) attulimus in Prolegomeno: in verbis multiplicem latere intelligentiam. Age, nemini potest esse dubium, quin significatio Mulieris Babylonis cadat mysticè; primò super urbem Romanam antiquam. Secundò super Novam, ut nunc est, quæ est Constantinopolis. Addo neminem etiam iturum inficias, quod in his duabus repræsentetur, id quod est tertium, scilicet magna Civitas quæ est Congregatio reproborum omnium.

Ista multiplex intelligentia una cum illa sua connexionem atque ordine, quem proferemus, admirabilem ostendet energiam Apocalypseos in hoc Capite: & conciliabit sententias Patrum de hac Civitate, subordinatas invicem & aptissime inter se nexas.

2. De prima id est de antiqua Roma ethnica dixit S. Hieronymus (ep. ad Algasiam quæst. 11.) *secundum Apocalypsin Joannis in fronte purpurata Meretricis scriptum est nomen blasphemia, id est, Roma aterna.* Nam de Roma jam Christiana idem S. Hieronymus aliter multò lib. 2. contra Jovin. *scriptam in fronte blasphemiam, Christi confessione, delicti urbs Apostoli voce laudata.* Et S. Augustinus lib. 18. de civ. cap. 22. *Condita est Roma, velut altera Babylon.* Et S. Petrus, ep. 1. in fine: *Salutat vos Ecclesia quæ est in Babylone coelecta:* id est; ea quæ in urbe est Roma, particeps divinæ electionis vestræ.

Roma
vetus
ethnica.

Ubi

Ubi valdè distinguendum est, etiam tempore Apostolorum, inter urbem Romam & inter Ecclesiam Romanam: Urbs enim erat Babylon: sed Romanæ Ecclesiæ fides, electio, & laus annuntiabatur in universo mundo.

Roma
nova a-
postatrix

De secunda id est Nova Roma, dum hæc scribimus, est videre oculis Civitatem: quæ cum fuerit sancta & desponsa Christo, facta est spiritualiter Babylon, meretrix, & mater fornicationum, hoc est superstitionum; insidens Bestiæ, id est Imperio infideli. Non potuit in prophetia de rebus Ecclesiasticis qui est liber Apocalypseos, tacere de urbe Constantinopoli, & de defectione execranda Imperii Romani Orientalis à Christiano ad ethnicum, quod est sectæ Mahometanæ.

Univer-
sa civitas
reproba.

De tertia est SS. Patrum appellatio mystica Babylonis: qui hanc Mulierem Civitatem esse dicunt collectionem omnium impiorum; utpote qui censentur omnes subdi Bestiæ, à qua portatur tota Civitas mulier. Sic enim S. Augustinus in psal. 26. enarr. 2. *Est quadam Civitas que Babylonia dicitur: Civitas ista societas est omnium impiorum*

ab Oriente usque in Occidentem: ipsa habet Regnum terrenum. dicit nos fuisse cives in ea natos: *Hæc prima fuit mater nostra, in hac nati sumus. & addit: Cognovimus aliam matrem Hierusalem cœlestem, quæ est sancta Ecclesia; cuius portio peregrinatur in terra: reliquimus Babyloniæ.* Et S. Prosper discipulus S. Augustini (in dimidio temporis cap. 7.) *nec eam uno in loco existimes Civitatem, quæ tota est sparsa in orbe.* Nempè sic una Congregatio seu Civitas Diaboli: sicut una est opposita Civitas DEI, toto interim orbe civibus sparsis, Hierusalem sancta, sponsa Agni.

3. His ita constitutis meritò ingeminatur, MYSTERIUM esse quod cernitur: cuius hæc est summa; eaque ordinatissima: habuit S. Joannes, in revelatione hujus Capitis, ob oculos suos duas urbes particulares, eodem simul obtutu mentis, Romam veterem & Romam novam: quarum utraque, altera post alteram infederit Bestiæ; obnoxios pari damnationi: & illas duas vidit esse partem unius tertiæ Civitatis magnæ mysticæ.

mysteriū
trifor-
me.

§. II.

De meretrice hinc prophetatâ.

R Evocet in memoriam attentus Lector; quodd, ut diximus in Cap. 12. steterit Draco super littus maris; & iratus super crescente Christianismo & idolis dirutis, conceperit ideam Sedis & Regni infidelis novi:

dejecturus inde Christianum Imperium, in Oriente imprimis; & sensim licentiâ majore acceptâ (nam adhuc ligatæ potestatis erat) funditus deleturus nomen omne Imperii Christiani. Ergo quemadmodum olim habuerat

I 2 Draco

Civitas
insidens
Bestiæ:

Draco Civitatem Romanam insidentem Bestiæ, id est, imperitantem & tyrannizantem adversus Christianos; usque eò Gentilem, ut S. Leo postea illius Urbis sed Christianæ Antistes dixerit de ea (ser. in festo SS. Petri & Pauli) *omnium Gentium serviebat erroribus, & magnam sibi videbatur assumpsisse Religionem quia nullam respuebat falsitatem*: Ita, illâ sibi urbe & Gentilismo ejus erepro, figuravit mente Civitatem novam, infessuram Bestiæ iterum, æmulam antiquæ & quæ illam infidelitate referat aut propediem superet.

Hæc est urbs Constantino-polis, ex Christiana infidelis: & hic est sensus primarius ac prophetia, ut in Apocalypsi, præcipuè revelatu digna illis Ecclesiis. De hac urbe prævidetur in hoc Capite: & acutissimè super eâ discurretur in hunc modum, quem dicam.

Gemina
veteris
Romanae:

2. Introducitur Urbs Constantino-polis (pro eo statu in quo reposita est à Turcis) in schemate antiquæ & Gentilis Romæ, cui tunc nomen Babylon adhuc superstite S. Joanne: sedentis super Bestiam, id est super Imperium infidele & adversarium Christianis.

De qua Bestia seu Imperio Gentili S. Joannes v. 8. & II, ERAT, inquit,

ET NON EST: *Erat* in urbe Roma adhuc ethnicâ avo S. Joannis: & *non est* quia spiritu prævideo abolitam ea in urbe: at ASCENSUM EST, inquit, DE ABYSSO, emerfura iterum è mari in eodem schemate; in quo sedebit alia urbs gemina Romæ priori, immò ipso etiam nomine altera Roma & Imperatrix, ac deserto Christianismo adultera, prout Prophetæ appellitant lapsam ad Ethnicismum, & fornicaria cum Regibus terræ.

3. Nihil accuratius hoc vaticinandi modo Apocalypico. Dum enim hæc prædicat Joannes, simul habet oculis imaginationis præsentem antiquam Romam, ex qua fuerat relegatus in Patmum, adhuc Gentilem, Imperatoriam, & persecutricem Christianorum: simul habet ante oculos propheticos istam Novam Romam; quæ postquam illa vetus fuerit abolita penitus & mutata in Christianam ipsa & Imperium ejus, exurget è mari; Civitas quam Diabolus denique evellet à Christo, suffossam dudum per cuniculos schismatis & erroribus irretitam, Fiet Sedes Bestiæ, qualem Draco sibi figuraverat animo; & mutabitur ex Roma Nova Christiana in Romam antiquam Infidelitate, Imperio, Namine.

Et Urbis
& Imperii.

S. III.

De iis quæ adscribuntur Civitati meretrici.

Septi-
collis.

1. **S**itus Civitatis describitur evidenter, dum dicitur: SEPTEM

MONTES esse SUPER QUOS MULIER SEDET. Nam & Constanti-

stantino-polis habet septem montes, super quos sita est: ut videre licet apud Geographos peritos & audire ab advenis. Produco Geographum Gallum, exactum & brevem, qui in descriptione urbis Constantinopolis, postquam narraffet à Turcis appellari Stamboul, hæc addit de opportunitate loci:

La situation est la plus avantageuse, se qu'on peut souhaiter pour le Siege d'un grand Empire Elle a sept montagnes aussi bien que Rome: & elle commande aux deux mers Blanche & Noire: avec un Port tel, qu'on ne peut rien s'imaginer de plus agreable. Constantin, & les autres Empereurs depuis luy, l'ont enrichie de ce que l'Italie avoit de plus beau, nommant la nouvelle Rome.

Quæ Latinè sic verbotenus redduntur: Situs urbis est multò præcellentissimus qui exoptari possit pro Sede magni Imperii. Urbs est septem montium æquè ac Roma: duorum marium Domina, Albi & Nigri: cum ejusmodi portu, nihil ut possit illo cogitari acceptius. Constantinus & hunc secuti Imperatores illam ditârunt omni eo quod habuit Italia pulchrum, & appellârunt Novam Romam.

Sedes Imperatorum: 2. Hic est Constantinus Magnus, Imperatorum publicè Christianorum primus: qui oppidum tunc neglectum dictum Bizantium (divinitus edoctus ut eum locum præligeret, prout refert Sozomenus lib. 2. hist. Eccl. cap. 2.) restituit, auxit, amplissimis muris circumdedit (quibus postea novis communit Theodosius junior per Præfectum Cyrum:) nuncuparique Novam Ro-

man Constantinopolitanam lege sancxit: quæ Lex incisa in columna lapidea & palàm apud Prætorium propè Constantiniani statuam equestrem proposita fuit. Urbs divisa est sub eodem Constantino, perinde ut antiqua Roma, in quatuordecim regiones. Triangula est: septem omnino Collium & accuratè: quoniam singuli dividuntur ab invicem per valles alternas ac spatiosas: omnes conspicti navigantibus Sinum maritimum. Collem primum efficit urbis angulus Orientalis, inchoans promontorium Bosphorium: & porrigitur in Ortum Solstitialem ad claudendum Sinum: Secundus & tertius recedunt interiùs versus meridiem: reliqui eminent in Septentrionem: ita sensim & ordine locati, ut alter alterius non auferat aspectum, quin uno eodemque intuitu collium omnium sit videre duo latera: cum sit primus aliquanto humilior secundò, & hic tertio, cæteri vel editiores paulò quàm tertius vel humiliores. Incolæ tùm ex omnibus collibus habent peramicenum prospectum, tùm multò amœnissimum Imperator qui in primo colle habitat laxissimè (fuitque in eodem illo, veterum quoque Byzantium Acropolis:) palatium illius partim est in clivo, partim in planitie ejusdem collis: in qua etiam sita sunt Templum, quod olim divinæ Sophiæ, & Hippodromus illud visendum hodieque parietibus marmore incrustatis, & concameratione octo columnarum, opere perelegantique artificioso: iste latitudine unius stadii, longitudine amplius duorum,

minè
Roma

Secundus Collis est altus mille passus communes: & celebris Columna Purpurea (ex Porphyrite lapide;) illa quondam, in cuius apice statua Eudoxiæ Augustæ argentea, & circa eam saltatorum & histrionum spectacula; quæ fuit occasio S. Chrysofomo concionis, cuius est initium, rursus Herodias insanit, rursus saltat; atque exilii. In aliis Collibus est videre Mausolea diversorum Imperatorum: ut in tertio sepulchrum, ædes, & xenodochia Solimanni; in quarto, Mausoleum Mahometis primi Imperatoris, ejus qui cepit Constantinopolim; unâ cum ampla æde Mahometana, Xenodochiis, ac Thermis: in quinto colle Mausoleum & xenodochia Selimi. In sexto Templum illud fuit, quod nomine DEI genetricis adversus Nestorium extruxerat Pulcheria Imperatrix, & instauraverat Justinianus, nobilitatum complurium scriptis, cui nomen Blachernæum & Triclinium ejusdem nominis. In septimo Columna olim Arcadii. Hic collis septimus tertiam partem urbis continet: sex cæteri duas alias partes.

Ecce Constantinopolim septicollem, seu Civitatem super 7. Montes: de qua dicimus Apocalypsin prophetasse.

Meretrix.

3. Cætera quoque, quæ in hoc Capite dicuntur de Civitate, conveniunt illi urbi. ut: quod MERETRIX MAGNA, Christo infida: quod *sedes* SUPER AQUAS MULTAS, id est super populos quibus imperat, Europæ, Asiæ, Africæ, v. 1. quod cum ea defecerint à Chri-

sto REGES regionum; illius vasalli: quod INEBRIATI ac dementati, QUI INHABITANT TERRAM, DE VINO PROSTITUTIONIS EJUS. v. 2. quod eam viderit Joannes IN SPIRITU, eò quod solo spiritu prævideri posset nondum orta: quodque IN DESERTO eam viderit, nempe quia fidem Christi deseruerit, & vicissim à Christo deserta sit juxta illud Matth. 23. v. 38. *relinquetur vobis domus vestra deserta*: quod pro Sede habeat Bestiale Imperium Paganum: v. 3. quod CIRCUMDATA PURPURA ET COCCINO, ET INAURATA AURO ET LAPIDE PRETIOSO ET MARGARITIS quæ fert Oriens: quod POCULUM AUREUM IN MANU, delitiæ & pompa quibus invitatur. v. 4.

De poculo, cur dicatur aureum; S. Ambrosius lib. de Elia & jejuniis, cap. 15. *auro*, inquit, *sejacet & pretio*. & mox: *quærit illecebram, ut specie saltem pretiosa ad bibendum aliquos possit illucere*. Et S. Greg. lib. 34. mor. cap. 13. *auro nomine nitor gloria temporalis exprimitur, sicut per Prophetam dicitur (Jer. 51. v. 7.) Calix aureus Babylon, quæ calix aureus dicitur, quia dum pulchra esse temporalia ostentat, stultas mentes in sua concupiscentia deebriat*. Et altius repetens exemplum: *Hoc, ait, aureo calice prima, sponte sua, Eva deebriata est*.

Sequitur, id quod illi apertissimè convenit civitati, professione suæ doctrinæ esse meram & MAGNAM BABYLONEM, id est confusionem

Prævisa
spiritu;
Deser-
trix.

Cum
poculo
aureo;

Babylon
magna:
mater
supersti-
tionum,

erro-

errorum: ac publicam, ut in fronte, MATREM superstitionum. v. 5. quas propagavit in variis terris: ipsa intra muros suos pro iis exercendis aperuit aedes superbas ter centum ac plures, omnes plumbo tectas & columnis ac marmore præfulgidas (heu!) ex spoliis Christianorum Templorum, quorum numero sexcenta vel evertit vel commutavit in cultum abominandum.

Temulenta sanguine.

Postremò, quòd SANGUINE Christiano EBRIA v. 6. verum est non de solis bellis, quibus insatiabiliter hausit sanguinem Christianorum; sed & supplicis Martyrum, ut legere est in Martyrologio Romano. etsi enim Turcæ potius & apertius bella profiteantur & captivitatem, tamen vel ex sævitia & odio Religionis, vel ex occasione, aut ob multitudinem captivorum quos abducere ulterius non liberat quamvis in medio itinere atque inermium, quanta millia contrucidave-

runt! Multò autem maximè tunc inebriabitur Constantinopolis effuso sanguine, quando Antichristus eà potiri incipiet initio statim sui Regni, & excindet reliquias Christianorum primum in toto Oriente, quod erit tempus MARTYRUM JESU: deinde aut simul per suos ministros (dispersas gentes Magog) grassabitur reliquum totum in orbem: dum illicò ac plenissimè Monarcha mundi effectus, excisà per suos vasallos etiam ipsà Constantinopoli, transferet sedem Regni sui Hierosolymam.

Principium Monarchiæ Antichristi.

Atque hæc de Civitate Constantinopoli. de qua versu 7. EGO DICAM TIBI SACRAMENTUM MULIERIS. & v. 18. MULIER QUAM VIDISTI EST CIVITAS MAGNA &c. De hac enim prædicat, & hanc primariò spectat Apocalypsis hujus Capitis: ex quo reliqua, quia referuntur ad Bestiam cui Mulier insidet, exponemus in Tractatu sequente.

TRACTATUS XXVI.

IN RELIQUA CAPITIS XVII.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 17. Vers. 7. & seqq.) *Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi Sacramentum Mulieris, & bestia qua portat eam, qua habet capita septem, & cornua decem. (v. 8.) Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & in interitum ibit, & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina*